

การลงโทษประหารชีวิตต่อฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ*

Death Penalty for Horrible Sex Killers

เต ฉิมหลวง¹, ประพิศ โบราณมูล² และสุวนันท์ เฉลยพจน์³

Tae Chimluang¹, Prapit Boranmool² and Suwanan Chaloeipot³

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์¹

Correctional Officer Kalasin Prison¹

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด²

Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus²

โรงเรียนบ้านเปลือยน้อย(คุรุรัฐประชาสามัคคี)³

Ban Plueai Noi School³

Email : taechimluang@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้ ผู้เขียนได้เขียนขึ้นภายใต้ผลจากการวิจัยเรื่อง “การเมืองเรื่องโทษประหารชีวิต” ซึ่งได้ศึกษาตามประเด็นปัญหาและเงื่อนไขต่างๆ ต่อสถานการณ์ปัจจุบันของโทษประหารชีวิตในประเทศไทย ที่ถูกพันธนาการในอำนาจของการบังคับใช้โทษนี้ระหว่าง รัฐ และสังคม โดยมีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องการใช้อำนาจบังคับโทษนี้ ทั้งปัจจัยจากภายในประเทศที่ส่วนใหญ่ยังต้องการให้โทษประหารชีวิตคงอยู่ และปัจจัยจากภายนอกประเทศ ที่ขอให้ประเทศไทยยกเลิกโทษประหารชีวิต แต่ตามเจตจำนงของสังคมไทยส่วนใหญ่ที่ยังต้องการให้รัฐปฏิบัติการเด็ดขาดต่อโทษประหารชีวิตกับฆาตกรโหดร้ายที่ไปพรากชีวิตผู้อื่น ด้วยเห็นว่าเป็นโทษเดียวที่ยังมีความยุติธรรมต่อเหยื่อซึ่งฆาตกรควรจะได้รับเช่นกัน ทั้งนี้การที่สังคมไทยยังเห็นว่าโทษจำคุกในปัจจุบันก็ยังไม่ได้สร้างความเชื่อมั่น ไม่ยุติธรรมเพียงพอซึ่งเป็นมิติที่ผู้เขียนได้นำมาเป็นประเด็นในการเขียนบทความในครั้งนี้ ดังนั้น หลักการแก้ไข ฟันฟู และการพัฒนาพฤตินิสัยฆาตกรกลุ่ม “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” จึงไม่ควรได้รับโอกาสตามหลักการลงโทษของอาชญาวิทยา และทัณฑวิทยาสมัยใหม่ และผลจากการวิจัยในเรื่องดังกล่าวยังเสนอเงื่อนไขให้อีกว่า จะไม่ปฏิบัติการประหารชีวิตฆาตกรทั้ง 3 ราย ดังกล่าวก็ได้แต่ต้องจำคุกตลอดชีวิตจริงๆ หรือจำคุกให้นานที่สุด โดยไม่มีการลดหย่อนผ่อนโทษ จนเขาหมดศักยภาพที่จะออกมาทำอาชญากรรมได้อีกเพราะเห็นว่าพวกเขาเป็นอาชญากรโดยอาชีพที่แก้ไขไม่ได้แล้วและมีพฤติกรรมโหดร้าย ทารุณเกินกว่าจะให้อภัยให้โอกาส

คำสำคัญ : การลงโทษประหารชีวิต; ฆาตกร; ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ

* Received July 22, 2020; Revised September 29, 2020; Accepted October 21, 2020

ABSTRACT

This article the author has written under the results of research on "Politics of the death penalty" which has been studied according to various issues and conditions To the current situation of the death penalty in Thailand Which is bound by the power of the enforcement of this punishment between the state and society, with the factors involved in the exercise of the power of this punishment Both domestic factors that still want the death penalty to remain And external factors asking Thailand to abolish the death penalty But according to the will of the majority of Thai society that still wants the state to take action against the death penalty with cruel killers who take the lives of others. With the opinion that it was the only punishment for justice for the victims that the murderer should have received. However, the Thai society still believes that the current prison sentence has not yet gained confidence. Is not fair enough, which is the dimension that the author has brought as an issue in the writing of this article. "Shocking sex killers" should therefore not be given the opportunity under the doctrine of modern criminology and penology. And the result of the research on the said matter also suggests that Will not carry out the execution of all 3 of the killers but can be imprisoned for life Or imprisonment for as long as possible Without reducing the penalty Until they lack the potential to come out again to commit crimes because they see them as criminals by their irreparable and cruel professions Too much to forgive for the opportunity.

Keywords : Death Penalty; Killers; Horrible Sex Killers

1. บทนำ

บทลงโทษ (Sanction) ตามทางอาญาของไทยในปัจจุบันมีตั้งแต่ริบทรัพย์สิน ปรับ กักขัง จำคุก และประหารชีวิต (โทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 เรียงจากเบาไปหาหนัก) ซึ่งมีมาตรการบังคับใช้โทษตามกลไกอำนาจรัฐผ่านกระบวนการยุติธรรม เมื่อมีคดีสะเทือนขวัญเกิดขึ้นอย่างเช่นข่มขืนแล้วฆ่า ที่ผ่านมาสังคมไทยยิ่งที่จะเรียกร้องให้ทางการเร่งจับตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีให้ปฏิบัติการประหารชีวิตอย่างเด็ดขาดต้องชดใช้ด้วยชีวิต ตามแนวคิดของการลงโทษแบบแก้แค้น ทดแทน หรือ “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” (An eye for an eye, a tooth for a tooth) คือ เมื่อไปปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร ก็ควรได้รับการปฏิบัติเช่นกันเพื่อตอบแทน (นที จิตสว่าง, 2542) บทความนี้เขียนขึ้นภายใต้ผลงานวิจัย

ของผู้เขียนเรื่อง “การเมืองเรื่องโทษประหารชีวิต” (The Politics of Death Penalty) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นถึงการยืดหยุ่นเชิงแนวคิดในเรื่องการคงอยู่หรือจะยกเลิกโทษประหารชีวิตนั้น ให้ขึ้นอยู่กับสังคมไทยเป็นสำคัญ โดยสามารถจำแนกได้เป็น 4 กลุ่มประกอบด้วยกลุ่มที่ 1 เห็นว่าควรยกเลิกโทษประหารชีวิตเพราะขัดหลักสิทธิการมีชีวิตอยู่กลุ่มที่ 2 เห็นว่ายังไม่ควรยกเลิกโทษประหารชีวิตเพราะเป็นโทษที่ยุติธรรมที่สุดกลุ่มที่ 3 เห็นว่าโทษประหารชีวิตยกเลิกก็ได้หรือไม่ยกเลิกก็ได้เพราะมีผลต่อการก่ออาชญากรรมน้อยมาก และกลุ่มที่ 4 เห็นว่าให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตได้แต่ต้องมีเงื่อนไขก่อนว่าทั้งรัฐและสังคมต้องร่วมกันยุติอาชญากรรม เสียก่อนและจากผลการวิจัยนี้ไม่มีข้อเสนอแนะในหลักการอันสำคัญ 3 ประการว่า ถ้าจะยกเลิกโทษประหารชีวิตตามแนวทางของสังคมไทยนั้น ต้องมีระบบป้องกันสังคมจากอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินบรรทัดฐานตามกระบวนการยุติธรรมดำเนินไปด้วยหลักนิติธรรม(The Rule of Law) “เสมอภาค ถูกต้อง รวดเร็วและเด็ดขาด” และต้องพัฒนาสร้าง Generations สังคมรุ่นใหม่ให้เป็นสังคมพึงประสงค์ ลด ละ เลิกการก่ออาชญากรรมได้เสียก่อน สังคมไทยจึงจะยอมให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตได้ โดยอ้างหลักสัญญาผูกพันในทฤษฎีสัญญาประชาคมที่มาพันธนาการทางอำนาจระหว่างสังคมกับรัฐในเรื่องการดำรงอยู่ของโทษนี้ไว้ เนื่องจากเป็นโทษสูงสุด เด็ดขาดที่สุดและที่สำคัญยุติธรรมที่สุดในสถานการณ์ปัจจุบันต่อความรู้สึกในสังคมไทยที่พึงพิงอยู่กับโทษประหารชีวิตเพื่อให้รัฐลงโทษนี้ต่อฆาตกรทำลายชีวิตผู้อื่นโดยไม่มีมาตรการ หรือเชื่อถือในการลงโทษจำคุกที่ปรากฏให้เห็นว่าสังคมยังไม่ทันสมัยไม่ก็ปีก็ปล่อยตัวฆาตกรออกจากเรือนจำ มีหน้าซ้ำหลายรายยังออกมาก่อเหตุสะเทือนขวัญซ้ำซาก (เต ฉิมหลวง, 2562)

อย่างกรณีฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญซ้ำซากที่ข่มขืนผู้หญิง เด็กและฆ่าอย่างทารุณ โหดร้ายที่ผู้เขียนจะได้นำมากล่าวถึงในบทความนี้ได้แก่ สมคิด พุ่มพวง, ตั้งต่างหรือหนุ่ย (ไม่มีนามสกุล), ไอซ์หีบเหล็ก(หรืออภิชัย องค์กรวิศิษฐ์) และเสื่อโหย (หรืออนุสรณ์ สมบุญ)ผู้ก่อคดีข่มขืนอย่างต่อเนื่องที่ปรากฏทางสื่อแขนงต่างๆ รัฐควรจะต้องปฏิบัติโทษต่อฆาตกรเหล่านี้อย่างไรถึงจะยุติธรรมในความรู้สึกของผู้คนในสังคมไทย

2. นิยามศัพท์เฉพาะในการเขียนบทความ

“ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” หมายถึง ผู้ก่อคดีการใช้ความรุนแรงทางเพศแล้วฆ่าผู้อื่นอย่างทารุณ โหดร้ายโดยเป็นข่าวทางสื่อแขนงต่างๆ เป็นที่สะเทือนขวัญของสังคม

“อาชญากรรมต่อเนื่อง” หมายถึง พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงข่มขืนผู้อื่นอย่างต่อเนื่องต่างกรรม ต่างวาระ ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

“อาชญากรรมืออาชีพ” หมายถึง ผู้ก่ออาชญากรรมใช้ความรุนแรงข่มขืนผู้อื่นที่มีการวางแผนก่อนการกระทำและก่ออาชญากรรมในกรณีแบบเดียวกันนี้อีกโดยมีการวางแผน และกระทำผิดตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไป

“อาชญากรรมโดยพลังพลาด” หมายถึง ผู้ก่อการกระทำผิดโดยบันดาลโทสะ หรือเกิดจากสิ่งแวดล้อม สิ่งเร้าโดยสังคมหล่อหลอมและเป็นการกระทำผิดที่ไม่รุนแรงถึงชีวิต

3. ย้อนคดีอาชญากรรมต่อเนื่อง

ก่อนอื่นผู้เขียนขออวยพรต่อการก่ออาชญากรรมต่อเนื่องที่จะนำมาวิพากษ์ในลำดับต่อไปซึ่งผู้การกระทำผิดใช้ความรุนแรงข่มขืนแล้วฆ่าผู้อื่นต่างกรรมต่างวาระ หลายคดี เท่าที่ทราบข้อมูลจากสื่อแขนงต่างๆจำนวน 4 ราย ตามลำดับดังนี้

3.1 สมคิด พุ่มพวง หรือ “The Ripper of Thailand” (มาจาก Jack the Ripper อาชญากรต่อเนื่องของอังกฤษที่เลือกเหยื่อเป็นโสเภณี) เขาคืออาชญากรต่อเนื่องที่ถูกตั้งฉายาว่า “เดอะริปปเปอร์เมืองไทย” ตั้งแต่ปี 2548 สมคิด พุ่มพวง คือ ผู้ก่อคดีทำร้าย ฆ่าหมอนวดและนักร้องสาวถึง 5 ราย ต่อเนื่องกันภายในเวลาไม่ถึง 6 เดือน ก็เข้าบัญชีอาชญากรต่อเนื่องของไทย

ย้อนประวัติสมคิด พุ่มพวง(The Ripper of Thailand) : ฆาตกรต่อเนื่อง 6 ศพ สมคิด พุ่มพวง หรือบัง อายุ 55 ปี เขาเป็นคนท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชแต่มีชื่ออยู่บ้านเลขที่ 77 ตำบล เขาปูน อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง เคยก่อเหตุฆาตกรรมต่อเนื่องเมื่อช่วงปี 2548 ปีเดียว จำนวน 5 ศพ โดยเฉพาะเดือน มิ.ย.2548 เดือนเดียว ก่อเหตุถึง 4 คดี โดยพฤติกรรมของสมคิด พุ่มพวง คล้ายกับพฤติกรรมของ แจ็คเดอะริปปเปอร์(ฆาตกรต่อเนื่อง 5 ศพ โดยฆ่าหญิงโสเภณีในย่านสลัม ไวต์ชาเปล ของลอนดอนช่วงเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1888)จึงเกิดการเปรียบเทียบทำให้นายสมคิด พุ่มพวง ได้รับฉายา “เดอะริปปเปอร์เมืองไทย” คนแรก ย้อนกลับไปปี 2548 ปีเดียว จำนวน 5 ศพ เหยื่อรายแรกของนายสมคิด พุ่มพวง คือ น.ส.วารุณี อาชีพนักร้องคาเฟ่ ถูกฆาตกรรมด้วยการกดน้ำในโรงแรมแห่งหนึ่งใน ต.มุกดาหาร อ.เมือง จ.มุกดาหาร เมื่อวันที่ 30 มกราคม2548 รายที่ 2 เกิดขึ้นอีกครั้งปีต่อมาเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน2548คือ น.ส.ผ่องพรรณ อาชีพนวด ถูกฆ่าบิบบคอตายโรงแรมใน ต.สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง รายที่ 3 ingsห่างเพียง 1 สัปดาห์ วันที่ 11 มิถุนายน2548 คือ นางพัชรีย์ อาชีพนักร้องคาเฟ่ถูกฆ่ารัดคอ ด้วยสายไฟในห้องพักโรงแรมที่ ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง รายที่ 4 อีก 1 สัปดาห์ต่อมา วันที่ 18 มิถุนายน 2548 คือ น.ส.พรตะวัน อาชีพนวด ถูกกดน้ำตายที่โรงแรมใน อ.เมือง จ.อุดรธานี และเหยื่อรายที่ 5 เกิดวันที่ 21 มิถุนายน คือ น.ส.สมปอง อายุ 25 ปี อาชีพนวดแผนโบราณ ถูกฆ่าด้วยการบิบบคอกที่ ต.ชุมเห็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์จากคดีฆาตกรต่อเนื่อง 5 ศพ ทำให้นายสมคิด พุ่มพวงถูกตัดสินประหารชีวิตอยู่ในคุกนาน 14 ปี ต่อมาได้รับลดหย่อนโทษจนถูกปล่อยตัวออกมาเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2562

(นอกจากฆาตกรรม 5 ศพแล้ว นายสมคิดยังมีคดีติดตัว รวม 17 คดี อีกคดีที่เป็นข่าวครึกโครมคือ ถูกจำคุก 6 เดือนจากการเป็นพยานเท็จคดีฆ่าอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร) และเหยื่อรายที่ 6 เกิดเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2562 คือ นางรัศมี มุสิกจันทร์ หรือฝ้าย อายุ 51 ปี คราวนี้นายสมคิดเลือกเหยื่อเป็นอาชีพแม่บ้านโรงแรมปกติ เธอถูกฆ่าในพื้นที่ ต.หนองโก อ.กระนวน จ.ขอนแก่น ตำรวจขอนแก่นได้ ขออนุมัติต่อศาลออกหมายจับนายสมคิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา โดยไตร่ตรองไว้ก่อน โดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย ในขณะที่เขาได้หลบหนีไปโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกปฏิบัติการไล่ล่าจนจับตัวได้ในที่สุด ด้าน พ.ต.อ.ณรงค์ เศรษฐินันท์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ กล่าวว่า ขอยอมรับว่าบกพร่องในกระบวนการกักขังลดโทษ จนปล่อยให้ นายสมคิดพันโทช (TNN online, 2562 : ออนไลน์)

3.2 ไอซ์ หีบเหล็ก(หรืออภิชัย องค์กรวิเศษ) เป็นฉายาที่ถูกตั้งขึ้นภายหลังตรวจพบคดีสะเทือนขวัญ จากข้อมูลที่ได้จากสื่อ พบว่า "ไอซ์ หีบเหล็ก" อายุ 41 ปี เกิดในตระกูลที่มีฐานะดีมาก ครอบครัวเป็นเจ้าของศูนย์การค้าชื่อดัง "ศูนย์การค้าองค์กรวิเศษ" ย่านบางแคกรุงเทพฯ กิจการปิดตัวลงเพราะพ่อของนายไอซ์พัวพันในคดีฆ่าหั่นศพเด็กหญิงอายุ 15 ปี ในปี 2562 เมื่อพ่อของนายไอซ์สู้คดีจนพ้นผิด ก็ถูกยิงจนเสียชีวิต โดยมีแม่ของนายไอซ์ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้จ้างวานฆ่าสามีตัวเองหลังจากการตายของสามี แม่ของนายไอซ์ได้พาลูกคนเล็กหนีออกนอกประเทศ โดยทิ้งให้นายไอซ์อยู่กับย่า พร้อมทั้งทิ้งทรัพย์สินไว้ให้นายไอซ์ไม่ต้องทำงานอะไร เพราะมีทั้งบ้าน ที่ดิน เงินสดอีกกว่า 3 ล้าน คอนโดมิเนียม และธุรกิจอาร์ทเมนต์ให้เช่า ที่มีห้องพักเกือบ 100 ห้อง คนในระแวกนั้นกลัวนายไอซ์เป็นอย่างมาก เพราะชอบข่มขู่ชาวบ้านใกล้เคียงอีกทั้งเคยไล่งขขวบ้านและพนักงานส่งพิชขามาแล้วผู้เช่าอาร์ทเมนต์ต่างก็พากันย้ายหนี เพราะเวลาเมานายไอซ์มักจะขึ้นไปหาเรื่องอยู่เป็นประจำ "นางสาวเอ" (นามสมมติ) หญิงวัย 19 ปีที่เคยถูกเรียกใช้บริการจากนายไอซ์เล่าว่า เคยถูกขังไว้ถึง 2 วัน เวลาไม่เมาก็พูดจากสุขภาพดี แต่พอเมายาเปลี่ยนเป็นอีกคนไปเลย ทั้งยังเอาปืนไล่งขขวบ้าน เอาปืนยิงผ้าเพดานจนเป็นรูเต็มไปหมดเมื่อตรวจสอบอย่างดีแล้วจึงพบว่านายไอซ์นั้นมีประวัติอาชญากรรมนับไม่ถ้วน เช่นในปี 2551 ถูกจับเพราะเสพยาบ้า จับเพื่อนหญิง-ชายไว้ และทำร้ายร่างกาย จนได้รับบาดเจ็บกะโหลกศีรษะร้าว กระดูกซี่โครงหัก 4 ซี่ในปี 2553 ถูกจับข้อหากักขังหน่วงเหนี่ยว ในปี 2555 ลวงเด็กอายุ 15 มาข่มขืนและกักขังไว้ที่คอนโด คั่นห้องเจอทั้งยาบ้า, ยาไอซ์, ปืน 6 กระบอก, กระสุน 332 นัด, มีด 20 เล่ม, เสื่อกันกระสุน, เครื่องช็อตไฟฟ้า, เครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์, กุญแจมือไอซ์ถูกจำคุกและพันโทชออกมาในปี 2560 หลังพันโทชใช้ชีวิตเสเพล เสพยาเสพติด และเมื่อวันที่ 9 ม.ค. 2563 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้บุกบ้านของเขาตั้งอยู่ถนนเพชรเกษมสุขซอย 47 แขวงและเขตบางแค กทม. จับกุม นายอภิชัย หรือไอซ์ หีบเหล็ก) พร้อมอาวุธปืนและยาไอซ์ เขาได้รับสารภาพว่าเป็นคนฆ่า น.ส.วรินทร์ธรณ์ หรือ กุกกีก สาวไซด์ไลน์ อายุ 22 ปี โดยสั่งให้ลงไปในอนในหีบเหล็กก่อนจะล็อกไว้จนขาดใจตาย และเรียก นายเฉลิมชล ลูกจ้าง(ซึ่งก่อนนี้ถูกจำคุกเป็นเพื่อนกันในเรือนจำ) ซึ่งมักจะมั่วสุมเสพยาด้วยกัน มาช่วยขุดหลุมฝังศพที่หลังบ้าน "ไอซ์" สารภาพสั้น ขังสาว

ในหีบเหล็กจนขาดใจตาย ก่อนนำไปฝังดิน” กรณีดังกล่าวสืบเนื่องจาก เจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี ได้ทำการสืบสวนขยายผลการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย ชื่อ นายเฉลิมชล (หรือเฉลิม) แล้วให้การชดเชยหนี้ นายอภิชัย (หรือไอซ์) อายุ 41 ปี ผังศพผู้หญิงสาววัยรุ่นคนหนึ่ง ในบริเวณหลังบ้าน เมื่อช่วงเดือนกรกฎาคม 2562 ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่จึงได้ขอศาลออกหมายค้นและประสานกำลังอินทราช 26 พร้อมอาวุธ และอุปกรณ์เข้าร่วมปฏิบัติการ เพราะจากการสืบสวน ทราบว่า นายอภิชัย (หรือไอซ์) ผู้ต้องหา เป็นคนชอบพกพาอาวุธปืนติดตัว และพร้อมต่อสู้ตลอดเวลาซึ่งผลปรากฏว่าหลังจากบุกเข้าควบคุมตัว นายอภิชัย (หรือไอซ์) ไว้ได้ เจ้าหน้าที่ได้ออกสำรวจพื้นที่จนพบจุดฝังศพผู้หญิงสาววัยรุ่นที่คบหาอยู่กับนายอภิชัย ซึ่งเมื่อเดือนตุลาคม 2562 ญาติได้แจ้งว่าหายตัวไป ตำรวจนายหนึ่งกล่าวว่า ไอซ์ มีพฤติกรรมทางเพศแบบวิตถาร ชื่นชอบใช้ความรุนแรงการข่มขืนอนอนของตนเอง นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ยังค้นพบศพอีก 3 ศพในหีบเหล็กใต้น้ำหลังบ้านของเขา จะเป็นศพสุดท้ายหรือว่าจะยังมีศพอื่นซุกซ่อนอยู่อีกหรือไม่ก็ยังไม่เป็นที่สงสัย ส่วนในรูปคดีของ ไอซ์ หีบเหล็ก จะมีการดำเนินต่อไปในทิศทางใด ยังต้องติดตามต่อไป(ไทยรัฐออนไลน์, 2563 : ออนไลน์)

3.3 ดิ่งต่า (หรือหนุ่ย-ไม่มีนามสกุล) อายุ 36 ปี เคยเป็นลูกจ้างขนย้ายติดตั้งเวทีคณะนักร้องหมอลำ ลำสุดต้องคดีฆ่าข่มขืนกระทำชำเราน้องการ์ตูน อายุ 6 ปี เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้นำดิ่งต่าหรือหนุ่ย นำดอกไม้รูปเทียนมาขอขมานายสายันต์ กับ น.ส.ตุ๊กตา พ่อแม่ของน้องการ์ตูน โดยนายหนุ่ยพนมมือกล่าวว่า “ผมสำนึกผิด สิ่งที่ทำไปเพราะความเมา กินเหล้ามากเกินไป ผมขออโหสิกรรม” แต่นายสายันต์นั้นพยายามไม่มองหน้านายหนุ่ย ก่อนหันมาพูดว่า “กูจะให้ภัยก็ต่อเมื่อมึงตายตามลูกกูไป ลูกกูตายแล้วยังต้องมาตามหาชิ้นส่วนลูกกูอีก” ส่วน น.ส.ตุ๊กตา มองหน้านายหนุ่ย ก่อนจะถามว่า “น้องร้องขอชีวิตมี้ทำไมใจร้ายจัง เธอไม่ตายดีหรือ” จากการที่ตำรวจสืบสวนเค้นจึงทำให้ดิ่งต่ายอมรับสารภาพว่าฆ่าข่มขืนเด็กอีกรายที่วัดสีกัน เขตดอนเมือง เมื่อวันที่ 4 ธ.ค.2562 ก่อนมาก่อเหตุ “น้องการ์ตูน” ในคืนวันที่ 6 ธ.ค.2562 ห่างกันเพียง 2 วัน จากการรับสารภาพของเขาว่าเมื่อวันที่ 4 ธ.ค.2562 หลังจากตั้งเวทีหมอลำเสร็จแล้วก็ไปซื้อเปียร์ตี๋ม จากนั้นก็เจอเด็กผู้หญิงคนหนึ่งจึงพาเข้าไปในป่า ก่อนจะบีบคอจนสลบไป จากนั้นก็จับถอดเสื้อถอดกางเกงก่อนลงมือข่มขืน แล้วก็ทิ้งเด็กไว้ในบ้านร้างใกล้กับป่าดังกล่าว คาดว่าเด็กน่าจะเสียชีวิตและดิ่งต่ารับสารภาพว่าเคยก่อเหตุลักษณะเดียวกันมาแล้วหลายครั้งในหลายท้องที่ กรณีดังกล่าว รอง ผบ.ตร.ได้สั่งการให้ทุกท้องที่ที่ผู้ต้องหากระทำผิด ทำการสืบสวนขยายผลของคดี พร้อมได้สั่งกำชับพนักงานสอบสวนทุกท้องที่ให้รับแจ้งความคนหายในทุกกรณี และทำการสืบสวนสอบสวนกรณีคนหายทันที โดยไม่ต้องรอให้ครบ 24 ชม. ขณะที่ประชาชนทั่วไปหากพบศพนิรนามหรือทราบข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลสูญหายให้แจ้งมาที่สายด่วน 1599 ได้ตลอด 24 ชม.(ไทยรัฐออนไลน์, 2559 : ออนไลน์)

3.4 เสือโหย (อนุสรณ์ สมบุญ) อายุ 33 ปีเป็นชาว อำเภอศรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี เขาต้องคดีข่มขืนต่อเนื่องหลังพันโทฯ เคยถูกจำคุกคดีอาวุธปืน ข่มขืนและอนาจาร ในพื้นที่อำเภอศรีรัฐนิคม

โดยช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา ถูกจำคุกมาแล้ว 4 – 5 ครั้ง ครั้งละ 9 เดือน ถึง 2 ปี ล่าสุดเพิ่งพ้นโทษมา 2 เดือนกลับออกมาก่อเหตุบุกล้ำหญิงสาวที่เป็นญาติลูกพี่ลูกน้องนามสกุลเดียวกัน ซึ่งศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ออกหมายจับในข้อหาพยายามข่มขืนกระทำชำเราบุกรุกเคหะสถานในเวลากลางคืนโดยขู่เชือดว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ซึ่งพฤติกรรมของเสื่อโหยเข้าลักษณะมีพฤติกรรมละเมิดทางเพศคร่ำผู้หญิงข่มขืน โดยเฉพาะเด็กสาวที่ขับรถจักรยานยนต์ไป-มาคนเดียวในยามค่ำคืนและอยู่บ้านตามลำพัง ก่อเหตุในพื้นที่ 3 ตำบลประกอบด้วย ตำบลท่าขนอน ตำบลย่านยาว และตำบลน้ำหัก อำเภอคีรีรัฐนิคมสร้างความหวาดกลัวแก่หญิงสาวในพื้นที่เป็นอย่างมากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำคนผู้ใหญ่บ้าน และ อส.อำเภอคีรีรัฐนิคม ร่วมกันตำรวจช่วยกันติดตามตัวและออกกวดขันตามบ้านญาติ สามารถจับกุมตัวได้เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2563 ขณะที่กำลังนอนหลับอยู่บนเปลในป่า ซึ่งตำรวจตระเวนชายแดนได้ใช้สุนัขดมกลิ่นจากเสื้อผ้าของเสื่อโหย ที่ทิ้งไว้ภายในบ้านของแม่ที่เขามาอาศัยอยู่ก่อนก่อเหตุ และเจ้าหน้าที่ได้กระจายกำลังในพื้นที่ป่าเขต ม.10 ต.ย่านยาว อ.คีรีรัฐนิคม จนกระทั่งพบร่องรอยหลายจุด และจับกุมตัวได้ในที่สุดและนำตัวมาที่อำเภอคีรีรัฐนิคม จ. สุราษฎร์ธานี ขณะที่เสื่อโหยลงจากรถโดยมีผ้าคลุมหน้าผู้เป็นแม่ถึงเข้าไปกอดร้องไห้อย่างหนักพร้อมกับถามว่าลูกทำจริงหรือไม่ โดยเสื่อโหยได้พูดกับแม่ว่าอะไรจริงไม่จริงเดี๋ยวก็รู้ ซึ่งภายหลังข่าวการจับกุม ทำให้ชาวบ้านในพื้นที่รู้สึกโล่งใจและคลายความหวาดกลัวที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ (โพสต์ทูเดย์, 2563 : ออนไลน์)

จากประวัติการก่ออาชญากรรมของบุคคลทั้ง 4 ราย ดังกล่าว มีลักษณะเป็น “อาชญากรรมต่อเนื่อง” และ แม้นานๆจะก่อเหตุมีการเว้นช่วงแล้วกลับมาก่อคดีอีกครั้ง แต่การกระทำผิดนั้นสังคมมองว่ารุนแรง และลักษณะของการก่ออาชญากรรมเหล่านี้ได้ปรากฏข้อเท็จจริงคือว่า เป็นการสร้างความรุนแรงทางเพศ ข่มขืนและฆ่าที่ได้กระทำผิดแล้วกลับมากระทำผิดในลักษณะเดียวกันนี้อีก จึงมักจะเป็นประเด็นทางสังคมที่ตั้งคำถามว่า รัฐจะลงโทษอาชญากรเหล่านี้ได้อย่างไร จะประหารชีวิตตั้งที่สังคมคาดหวังหรือไม่ ถ้าไม่ถึงขั้นประหารชีวิต โทษจำคุกจะสามารถสร้างคุณธรรมต่อความรู้สึกของสังคมได้หรือไม่ อย่างไร

4. ทฤษฎี แนวคิดที่นำมาวิพากษ์

ผู้เขียนขอนำทฤษฎี แนวคิดทางด้านอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ทฤษฎีตีตรา ทฤษฎีเลียนแบบ และแนวคิดเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตเพื่อนำมาประกอบการอธิบายต่อสถานการณ์และการแสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดของผู้กระทำผิดทั้ง 4 ราย ดังกล่าว เพื่อการสร้างความเข้าใจต่อสังคมทั่วไปในเรื่องการลงโทษประหารชีวิตที่พวกเขาควรจะได้รับ ดังนี้

4.1 ทฤษฎีตีตรา (Labeling Theory) ของ Howard S. Becker

Howard S. Becker กล่าวว่าไว้ว่า “พฤติกรรมของอาชญากร ถูกกำหนดโดยกลุ่มคนรอบๆข้าง หรือโดยสังคม พฤติกรรมอาชญากรมิใช่คุณสมบัติของผู้เป็นเจ้าของ แต่เกิดจากการที่สังคมกำหนดสังคมมองบุคคลนั้นเป็นอย่างไร บุคคลดังกล่าวจะปฏิบัติตามที่สังคมได้ตีตราไว้”

“ตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นเด็กมัธยมจนมหาวิทยาลัย ถูกอาจารย์ตีตราจนใส่ความยึดเยียดข้อกล่าวหาและถูกลงโทษโดยไม่มีความผิดบ่อยครั้ง ถูกตี ถูกตัดคะแนนหน้าชั้นเรียน โดยไม่ได้ทำความผิด ถูกจับโกนหัว ใช้สบู่อ่างงานสระผมเพราะหล่อเกินอาจารย์ที่เคย ทำงานแล้วอาจารย์ไม่เชื่อว่าทำเองก็มี ให้เราตกโดยไม่มีเหตุผลก็มี ฯลฯ ทั้งปวงข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเพราะบุคลิกภาพ อาจจะไม่เรียบร้อยเหมือนที่สังคมคุ้นเคยมาว่าคนดีเรียนเก่งมี perception อีกแบบ เช่น ผมเรียบร้อย ใส่แว่นหนา ติดกระดุมทุกเม็ด ข้าพเจ้าจึงเข้าพวกคนดีไม่ได้ ถูกผลักไสไปอยู่กลุ่มเด็กไม่ดีเพราะถูกตีตราจากอาจารย์ที่ไม่มีคุณธรรมและคิด วิเคราะห์ แยกแยะ (ตัวย่อว่าไรดี) ไม่เป็น ในที่สุดก็หลงทางไปสู่การประกอบอาชญากรรม”

“แต่แท้จริงแล้วเมื่อข้าพเจ้าค้นพบว่า ตัวเองไม่ใช่คนไม่ดี แต่เป็นคนดีมาก จึงกลับมามุ่งสร้างความดีเท่าที่มนุษย์มือเปล่าคนหนึ่งจะทำได้แล้วเอาคนที่หลงผิดไปก่ออาชญากรรมจากเหตุทฤษฎีตีตรานั้น แท้จริงไม่ใช่คนไม่ดี ต้องหาพวกเขาให้เจอแล้วดึงกลับมาเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติต่อไป การเคยก่ออาชญากรรมจะทำให้เขากลับมาและอดทนในการก้าวผ่านอุปสรรคพัฒนาตัวเองแน่นอนการที่ข้าพเจ้าค้นพบทฤษฎีย้อนกลับทฤษฎีตีตรา (Labeling Theory) อาจจะช่วยนำอาชญากรกลับไปเป็นคนดีได้”

ทฤษฎีตีตราหรือทฤษฎีการประทับตรา (Labeling theory) เป็นแนวคิดหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแนวทางการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดของผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการอาชญาวิทยายุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้ว ที่มาของทฤษฎีนี้ พัฒนามาจากแนวคิดของ Howard S. Becker นักสังคมวิทยาชาวชิคาโก เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทฤษฎีการกระทำตอบโต้ทางสังคม (Social reaction theory) ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า การกระทำใดใดก็ตามที่เรียกว่า เป็น “พฤติกรรมเบี่ยงเบน (deviant behavior)” โดยเนื้อแท้ของมันแล้ว ไม่ได้ขึ้นอยู่หรือผูกติดกับพฤติกรรมนั้นโดยตรง แต่เป็นแนวโน้มที่คนส่วนใหญ่มีการประทับตราในเชิงลบให้กับพฤติกรรมนั้นๆ ที่เขาเห็นว่าผิดแผกแตกต่างไปจากบรรทัดฐานที่สังคมคาดหวังหรือต้องการให้เป็น ดังนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนในมุมมองของทฤษฎีนี้ จึงเน้นไปที่ปฏิกิริยาของสังคมที่มีต่อผู้กระทำผิดมากกว่าเนื้อหาสาระของการกระทำนั้นโดยตรง(กองพัฒนาพฤตินิสัย, 2554 : ออนไลน์)

4.2 ทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of imitation) กาเบรียล ทาร์ด (Jean Gabriel Tarde, 1954 : 3-11) นักอาชญาวิทยาได้เสนอแนวคิดด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับการเลียนแบบ (Theory of imitation) โดยเชื่อว่ามีกฎของการเลียนแบบที่ทำให้บุคคลกลายเป็นอาชญากรอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ 1) การเลียนแบบพฤติกรรมระหว่างผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน 2)การเลียนแบบจากผู้ที่มีสถานะเหนือกว่าตน เช่น เด็กจะเลียนแบบผู้ใหญ่ คนชั้นต่ำจะเรียนแบบชนชั้นกลาง ส่วนคนชั้นกลางจะเลียนแบบชนชั้นสูง เป็นต้น และ 3) การเลียนแบบพฤติกรรมใหม่ตาม “กฎของการแทรกแทน” (Law of insertion) ของ ทาร์ด เช่น เดิมมีพฤติกรรมเล็กน้อยน้อย ต่อมาถูกจับได้และติดคุกเมื่อพ้นโทษออกมาก็ไปปล้นแทน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่หนักกว่าเดิม เป็นต้น ทั้งนี้ ทาร์ด เชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการเฝ้าสังเกต

พฤติกรรมนั้นจะมีผล ทำให้บุคคลสามารถเลียนแบบพฤติกรรมกันได้ ตัวอย่างเช่นการเลียนแบบในภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือสื่อประเภทต่าง ๆ ซึ่งล้วนเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอาชญากรได้ทั้งสิ้น

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิต ก่อนที่จะทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิต ควรจะทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการลงโทษโดยทั่วไปก่อน จุดมุ่งหมายของการลงโทษตามหลักทฤษฎีอาชญาวิทยาเมื่อมีการกระทำผิดขึ้นในสังคม สังคมจะต้องหาวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการกับคนที่ทำผิด ละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมเพราะหากสังคมไม่จัดการกับคนที่ทำผิดก็เท่ากับว่าสังคมยอมรับการกระทำผิดดังกล่าว การที่สังคมจะจัดการกับคนที่ทำผิดอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยเกี่ยวกับสาเหตุของการกระทำผิดและเหตุผลที่จะต้องจัดการหรือปฏิบัติกับคนที่ทำผิด ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามยุคตามสมัย ตามสถานการณ์ของแต่ละยุค โดยสังคมแต่ละยุคแต่ละสมัยจะมีจุดเน้นในวัตถุประสงค์และวิธีการที่จะปฏิบัติต่อคนที่ทำผิดหรือการลงโทษผู้กระทำผิดที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหรือการลงโทษผู้กระทำผิดที่เกิดขึ้นในยุคต่างๆ ที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันพอสรุปได้คือ 1)การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน(Retribution) 2)การลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง(Deterrence) 3)การลงโทษเพื่อตัดโอกาสการกระทำผิด(Incapacitation) และ4) การลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation) ส่วน วัตถุประสงค์ในการลงโทษทั้ง 4 ประการ เป็นความคิดหรือความเชื่อของสังคมในยุคต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากวิธีการปฏิบัติหรือการลงโทษผู้กระทำผิด อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ในการลงโทษทั้ง 4 ข้อนี้ยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน หากแต่จุดเน้นได้เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ (นันทิ จิตสว่าง, 2542)

จากวัตถุประสงค์ของการลงโทษโดยทั่วไปตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น จึงพอสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิตได้ 3 ข้อ คือ 1)เพื่อเป็นการแก้แค้นทดแทนที่ได้กระทำขึ้น 2)เพื่อเป็นการข่มขู่เพื่อมิให้ผู้ใดกระทำผิดขึ้นอีก และ 3)เพื่อเป็นการตัดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีก เพราะเป็นการจัดการกับตัวการผู้กระทำออกไปจากสังคมอย่างถาวรในปัจจุบันนี้ ตามกฎหมายของไทยได้มีข้อยกเว้นในการลงโทษประหารชีวิต ต่อบุคคลที่ประกอบด้วย 1)บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี 2)บุคคลวิกลจริต โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน หรือบุคคลที่โศกเศร้าเบาปัญญาตกอยู่ในความทุกข์อย่างแสนสาหัส และ 3)หญิงมีครรภ์ กระบวนการบังคับโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาถือว่า กรณิดังที่หญิงใดต้องโทษประหารชีวิต ถ้ามีครรภ์ให้รอไว้จนคลอดบุตรเสียก่อนแล้วจึงให้ประหารชีวิตถ้าบุคคลซึ่งต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิตเกิดวิกลจริตก่อนถูกประหารชีวิตก็ให้รอการประหารชีวิตไว้ก่อนจนกว่าผู้นั้นจะหาย (ณัฐวิวัฒน์ สุทธิโยธิน, 2553 : ออนไลน์)

จากที่ได้ทบทวนในเรื่องนี้ ผู้เขียนเห็นว่าแนวคิดในการลงโทษตามหลักอาชญาวิทยาและทฤษฎีอาชญาวิทยาสมัยใหม่มีวิวัฒนาการในการปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงความมุ่งหมายไปจากสมัยโบราณที่มุ่ง “แก้แค้น” มาเป็น “แก้ไข” ในปัจจุบัน จึงทำให้วิธีการลงโทษได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปด้วยการใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงทารุณโหดร้ายมาเป็นวิธีการควบคุมและอบรม แก้ไข ที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์

กันเป็นสากลทั่วโลก และประเทศไทยก็ใช้วิธีการลงโทษตามแนวความคิดตามหลักอาชญาและทัณฑวิทยาสมัยใหม่เช่นกัน เมื่อได้เข้าใจตามหลักการลงโทษแบบสมัยใหม่รวมถึงจุดมุ่งหมายของการลงโทษประหารชีวิตที่เป็นไปตามหลักการแก้แค้น ช่มชู้และตัดโอกาส นี้แล้ว ผู้เขียนจะได้นำมาอธิบายเสริมสร้างเพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายในการบังคับใช้โทษประหารชีวิตของประเทศไทย ตามสถานการณ์และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดของฆาตกรทั้ง 4 ราย ดังกล่าวว่าเป็นไปตามกลไกการใช้อำนาจของรัฐและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสังคมไทยที่หวังพึ่งพิงความยุติธรรมกับโทษประหารชีวิตตามทางของผลงานวิจัย “การเมืองเรื่องโทษประหารชีวิต” อย่างไม่โดยนำทฤษฎี แนวคิด ดังที่ผู้เขียนได้เสนอไว้ข้างต้น มาประกอบการอธิบาย ชี้แจง

5. ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญสมควรได้รับโทษประหารชีวิตหรือไม่ อย่างไร

บทวิพากษ์นี้จะดำเนินไปตามพฤติกรรมแห่งลักษณะของอาชญากรรมว่าจะเป็นไปตามกลไกการใช้อำนาจของรัฐและเป็นไปตามเจตจำนง (general will) ของสังคมไทยอย่างไรหรือไม่ จากผลการวิจัย “การเมืองเรื่องโทษประหารชีวิต” ที่สังคมหวังพึ่งพิงความยุติธรรมกับการบังคับใช้โทษประหารชีวิตต่อฆาตกรที่ไปฆ่าผู้อื่นเยี่ยงฆาตกรทั้ง 4 ราย ดังกล่าวภายใต้ทฤษฎีแนวคิดที่ผู้เขียนกำหนดไว้ในบทความนี้ ตั้งแต่ตอนต้นฉบับนั้น จึงขอบรรยายวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นในประเด็นปฏิบัติการโทษประหารชีวิตต่ออาชญากรเหล่านั้นดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์เชิงทฤษฎี ตามทฤษฎีตีตราของ Howard S. Becker เชื่อว่าคนที่ได้ชื่อว่าเป็นอาชญากรนั้น ในเบื้องต้นเขาอาจจะไม่มีความรู้สึกว่าเขาตนเองเป็นอาชญากร บางคนต้องคดีฆ่าคนตายเนื่องจากบันดาลโทสะ ถูกเหยียดถูกเหยียดหยามและไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ อารมณ์ชั่ววูบพลิกผันชีวิตของเขาจากการเป็นคนปกติไปสู่การเป็นฆาตกรที่ถูกควบคุมในเรือนจำ การเรียนรู้และจิตวิญญาณของความเป็นอาชญากรจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับขณะอยู่ในเรือนจำ เขาต้องคบหาใกล้ชิดสนิทสนมกับอาชญากรตัวจริง เพื่อนทุกคนต่างก็รับรู้ตรงกันว่าเขาคืออาชญากรฆ่าคนตาย และ เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วสังคมยังมีทัศนคติในเชิงลบต่อเขา เหตุผลการไม่รับเข้าทำงานของนายจ้างหรือแม้แต่การเข้ารับราชการ ความหวาดระแวงของคนรอบข้าง สายตาของเพื่อนบ้านที่เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อก่อนในอดีต จึงเป็นกลไกที่เพิ่มการตอกย้ำและตีตราความเป็นอาชญากรให้กับเขา ในที่สุดเขาก็หมดทางเลือก เกิดความรู้สึกต่อต้านสังคม ยอมรับอย่างแท้จริงว่าตัวเองคืออาชญากรเต็มตัว กล้าที่จะเข้าสู่วงการอาชญากรและพร้อมที่ก่ออาชญากรรมอื่นๆ ได้อีก นั่นคือนัยยะของสิ่งที่ Backer กล่าวว่า “สังคมคือผู้สร้างอาชญากร”

ทฤษฎีตีตราพยายามชี้ให้เห็นว่าสังคมนั้นมีส่วนทำให้บุคคลกลายเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ (ก่ออาชญากรรมขึ้นอีก) เพราะไม่เปิดโอกาสให้คนแก้ตัว บางครั้งคนมีอำนาจกระทำผิดก็ไม่ถูกลงโทษ ในขณะที่บางคนทำผิดเล็กน้อยก็ถูกลงโทษอย่างรุนแรง ถึงแม้จะถูกวิพากษ์วิจารณ์มากกว่าให้ท้ายผู้กระทำผิด

แต่ทฤษฎีตีตรามีประโยชน์ต่อวงการอาชญาวิทยามาก เพราะได้มีการนำแนวคิดนี้ไปปรับใช้ในการแก้ไขผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะความผิดเล็กน้อยหรือความผิดครั้งแรกที่ไม่ร้ายแรง ให้บุคคลเหล่านี้ได้มีโอกาสแก้ตัว โดยมีมาตรการให้รอลงอาญาหรือการคุมประพฤติ แม้ผู้ที่ถูกจำคุกไปแล้วระยะหนึ่ง เมื่อมีความประพฤติดี มีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าสำนึกตระหนักในการกระทำผิดก็มีการลดโทษให้หรือพักการลงโทษ ได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดพ้นโทษจริงตามคำพิพากษาของศาล รัฐบาลไทยโดยกระทรวงยุติธรรมเองก็มีนโยบายในการพัฒนาฝึกฝนอบรมผู้กระทำผิดทั้งในด้านความรู้ ความคิดและจิตสำนึก ให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ดี ลดการตีตราหรือประทับตราของสังคม ซึ่งจะทำให้เขาสามารถปรับปรุงตัวและกลับเข้าสู่สังคมได้ตามปกติ ไม่ถลำลึกยอมรับตัวเองว่าเป็นอาชญากรโดยสันดานและเส้นทางที่จะเลือกเดินต่อไปในวันข้างหน้า และผู้เขียนได้นำทฤษฎีนี้มาอธิบายวิเคราะห์ด้วยเห็นว่ามีความเหมาะสมกับสถานการณ์บังคับใช้โทษตามหลักอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยายุคสมัยใหม่ที่เน้นการแก้ไข ให้โอกาสแก่ผู้กระทำผิดมากขึ้น

ส่วนทฤษฎีการเลียนแบบของ Jean Gabriel Trade ก็ได้ชี้ให้เห็นแนวคิดด้านจิตวิทยาว่ามีกฎของการเลียนแบบที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมอยู่ 3 ประการด้วยกัน และการเลียนแบบพฤติกรรมใหม่ตาม “กฎของการแทรกแทน” (Law of insertion) ของ ทาร์ด เช่น เดิมมีพฤติกรรมเล็กน้อย ต่อมาถูกจับได้และถูกจำคุกเมื่อพ้นโทษออกมาก็ไปปล้นแทนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่หนักกว่าเดิม ทาร์ด เชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมนั้นจะมีผล ทำให้บุคคลสามารถเลียนแบบพฤติกรรมกันได้ ตัวอย่างเช่นการเลียนแบบในภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือสื่อประเภทต่างๆ ซึ่งล้วนเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอาชญากรได้ทั้งสิ้นและจากวัตถุประสงค์ของการลงโทษโทษประหารชีวิตก็ได้สรุปไว้ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อเป็นการแก้แค้นทดแทนที่ได้กระทำขึ้น 2) เพื่อเป็นการข่มขู่เพื่อมิให้ผู้ใดกระทำความผิดขึ้นอีก และ 3) เพื่อเป็นการตัดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกเพราะเป็นการจัดการกับตัวการผู้กระทำออกไปจากสังคมอย่างถาวร

ผู้เขียนนำทฤษฎีการเลียนแบบ มาร่วมอธิบายวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีตีตรา ด้วยเห็นว่าพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดในปัจจุบัน นอกจากเกิดจากความคิดริเริ่มของตัวผู้ก่อการกระทำผิดแล้วยังพบว่าพฤติกรรมเลียนแบบตามทฤษฎีของ Gabriel Trade นั้น มีอิทธิพลส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มในการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดด้วย (หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าปัจจัยทางสังคมเป็นสิ่งเร้าก่อให้เกิดอาชญากรรม)และนอกจาก 2 ทฤษฎี ดังกล่าว ผู้เขียนขอยกความเห็นของนักอาชญาวิทยาและนักจิตวิทยา ที่น่าสนใจมาเพียงเพื่อประกอบเปรียบเทียบให้เห็นถึงพฤติการณ์ฆาตกรรมต่อเรื่องนี้ ดังนี้

ท่านแรก นัทธิ จิตสว่าง นักอาชญาวิทยา แห่งสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

“จากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นในประเทศไทยหรือต่างประเทศอาชญากรต่อเนื้อจะเลือกเหยื่อที่กระทำได้ง่าย สังเกตสิ่งหนึ่ง คือ เขาจะเลือกคนที่สามารถทำแล้วไม่ต่อสู้ และก็ทำแล้ว

ปกปิดได้ง่าย เช่น โสเภณี เด็ก แม่กระทั่งเด็กผู้ชายคนแก่ เพราะอยู่คนเดียว ไม่มีใครคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา แล้วก็ไม่สามารถต่อสู้ได้ อย่างกรณี Jack the ripper คดีฆ่าข่มขืนเขย่าโลกในตำนานที่เกิดขึ้นใกล้ลอนดอน ปี ค.ศ.1888 ผู้ถูกกระทำก็เป็น “โสเภณี” หรือ เหตุที่เกิดที่เมืองยอร์กเชียร์ของอังกฤษ ปี 1975 ปีเตอร์ วิลเลียมซัตคลิฟฟ์ (Peter William Sutcliffe) ฉายา Yorkshire ripper ได้ก่อเหตุฆาตกรรมหญิง 13 ราย โดยจำนวน 9 ราย เป็นโสเภณีที่ถูกฆ่าในลักษณะเดียวกัน โสเภณีจะเกิดบ่อย เพราะว่าไม่มีใครสนใจเหยื่อ แล้วก็ปกปิดธรรมดาที่เหยื่อจะไปกับเขาได้อยู่แล้ว เมื่อฆ่าแล้วเขาก็สามารถหลบออกไปได้โดยไม่มีใครสนใจ อันนี้คือจุดที่นำไปสู่การทำต่อเนื่อง”

“ที่ผ่านมา อาชญากรต่อเนื่องมักมีอาชีพที่สามารถเฝ้าสังเกตศึกษาพฤติกรรมเหยื่อได้ตลอด และมักไม่เลือกเหยื่อที่เป็นคนรู้จัก เช่น กรณีของจอห์น ฟลอยด์โทมัส จูเนียร์ (John Floyd Thomas, Jr.) ฆาตกรต่อเนื่องที่ฆ่าข่มขืนหญิงชราอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีอาชีพเป็นคนประเมินค่าเสียหายการประกันภัย”

“ไม่ว่าไทยหรือต่างประเทศก็จะเป็นลักษณะแบบนี้เหมือนกันหมด คือ ทำเมื่อมีโอกาส มีช่องทางในการหลบหนี ไม่สามารถที่จะตามได้ แล้วเขาจะมีการวางแผนอย่างดี เตรียมการต่างๆ แล้วก็รู้ว่าเหยื่อจะไม่ทำอะไร”

“หลายกรณีที่ผ่านมา อาชญากรต่อเนื่องส่วนใหญ่จะดูเป็นคนปกติที่เดินสวนกับเราทุกวัน ไม่ได้มีอาการ “โรคจิต” อย่างที่ถูกตั้งชื่อให้ แต่สาเหตุที่ทำให้พวกเขาลงมือกระทำความผิดก็เพราะมี “ปม” อยู่ในใจที่อาจฝังลึกมาตั้งแต่เด็ก”

“เป็นคนสองบุคลิก ที่ในชีวิตประจำวันก็จะปกติ มีงานทำ มีสังคม มีเพื่อนฝูง บางคนไปวัดไปโบสถ์ แต่ในจุดหนึ่งเขามีปมอยู่ข้างใน เช่น อาจจะมีปมในวัยเด็กที่มีความแค้น เกลียด ในบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทำให้เขาต้องระบายออกในการแก้แค้นนั้น เช่น บางคนถูกฆ่าหรือถูกแม่เลี้ยงเลี้ยงมาแล้วก็ถูกตีมาตลอด ก็มีความเกลียดผู้หญิงแก็ ก็เลยไปกระทำกับผู้หญิงแก็เพื่อเป็นการตอบโต้ แบบนี้ก็เคยเกิดมาแล้ว”

“พฤติกรรมของอาชญากรต่อเนื่องที่ใช้การก่ออาชญากรรมช่วยคลายปมที่บดบังจิตใจของเขา”

ท่านที่ 2 นพ.ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน (จิตแพทย์ : ผู้อำนวยการสถาบันกัลยาธรรมาภรณ์) ก็เช่นเดียวกันมีความเห็นไว้ ดังนี้

“ความผิดปกติ ความน่ากลัว คือ ภาพจำของอาชญากรที่อยู่ในหัวเรานั้น เกิดจากการ “สร้าง” ขึ้นมา อาจจะเป็นคนปกติก็ได้ ไม่ได้มีโรคทางจิตเวชเลยก็ได้ หรืออาจจะเป็นคนที่มีปัญหาทางสุขภาพจิต หรือเป็นโรคทางจิตเวชก็ได้”

“โดยส่วนใหญ่ที่เราเห็นในภาพยนตร์อะไรทั้งหลายมันทำให้เราจินตนาการหรือคล้อยตามไปตามบทบาทยนตร์ที่เขาแต่งขึ้นมา อาจจะมีมองเห็นภาพของความน่ากลัว ใส่โรคจิตเข้าไป ใส่อะไรทั้งหลายเข้าไป ซึ่งตรงนี้นั้นคงมีแรงกระตุ้นหรือมูลเหตุจูงใจแล้วแต่กรณีไป”

นพ.ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน อธิบายเพื่อที่จะบอกว่า อาชญากรต่อเนื่องจะเป็นใครก็ได้

ท่านที่ 3 นพ.ชัชพล เกียรติขจรธาดา ผู้เขียนหนังสือ เรื่องเล่าจากร่างกาย เคยให้ข้อมูลไว้ทางสื่อแขนงหนึ่งว่า “นอกจากมนุษย์กลุ่มที่มีแนวโน้มจะเป็นฆาตกรต่อเนื่องที่ก่ออาชญากรรมชนิดผิดมนุษย์ได้จะเป็นคนที่ไม่มีความรู้สึก ไม่สามารถเข้าใจคนอื่นๆ ซึ่งมีน้อยมาราว 5 เปอร์เซ็นต์ ยังมีกลุ่มที่มีแนวโน้มจะเป็นได้เพราะ การเลี้ยงดู ด้วย โดยเฉพาะกับเด็กที่ถูกทารุณกรรมจะมีโอกาสที่โตขึ้นมาแล้วจะมีปัญหาเหมือนกับคนที่เกิดมาแล้วไม่มีอารมณ์”

จากความเห็นของนักอาชญาวิทยาและนักจิตวิทยา ทั้ง 3 ท่าน พบว่าพฤติกรรมที่ดูโหดเหี้ยม สะเทือนขวัญของผู้คนในสังคม แต่บุคคลประเภทนี้ก็เป็นคนเสมือนคนปกติทั่วไปที่ใช้ชีวิตตามปกติกับผู้คนในสังคม โดยที่สังคมไม่ระแวงใจเลยว่าเขา คืออาชญากรที่เคยกระทำผิดหรือจะกระทำผิด แต่ถึงอย่างไร นัทธิ จิตสว่าง นักอาชญาวิทยา ยังได้แสดงความเห็นว่า เรื่องการแก้ “ปม” ในใจนั้น ถ้าจะทำ ต้องทำด้วยความทุ่มเทอย่างมาก “เขาเป็นแก้วที่มันร้าวแล้ว จะมาทำให้มันกลับมาดีใหม่ มันยาก หรือบางทีมันไม่ได้ร้าวธรรมดา แต่มันแตกมาแล้วตั้งแต่สมัยเด็ก ถูกหล่อหลอมมาด้วยเหตุการณ์ที่กระทบจิตใจเขา”

5.2 การวิเคราะห์เชิงพฤติกรรมของอาชญากร

เดิมที “ฆาตกรต่อเนื่อง” ที่รู้จักและจำความได้ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา หลายท่านคงจำชื่อได้ “ซีอุย” เขาเป็นคนแรกที่สร้างความรุนแรงเป็นฆาตกรที่น่ากลัวต่อเนื่องที่รู้จักในประเทศไทยเวลาผ่านไปหลายสิบปี ฆาตกรต่อเนื่องที่จะกล่าวถึงเป็นฆาตกรที่สร้างความรุนแรงทางเพศที่สร้างความสะเทือนขวัญต่อสังคม ตามลำดับต่อไปนี้

อาชญากรรายแรก คือสมคิด พุ่มพวง ในปี 2548 เป็นอาชญากรต่อเนื่องที่ก่อคดีความรุนแรงทางเพศและฆ่า เขาได้รับฉายาว่าเป็น “เดอะริปเปอร์ เมืองไทย” ผู้ก่อคดีฆ่าหมอนวดและนักร้องสาวจำนวน 5 ราย ต่างท้องที่หลายจังหวัด ในเวลาไม่ถึง 6 เดือน โดยมีพฤติกรรมชอบติดต่อหญิงสาวที่เต็มใจบริการมาร่วมหลับนอน ก่อนจะลงมือชิงทรัพย์และฆ่าหลังจากถูกจำคุกอยู่ 14 ปี พันโทชออกมาประมาณ 6 เดือน ล่าสุดก่อคดีฆ่าเปลือยแม่บ้านโรงแรมเป็น รายที่ 6 หลังจากคบหาอยู่กินกันไม่กี่วัน ที่อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ทำให้สังคมตั้งคำถามถึงเหตุจูงใจของการก่ออาชญากรรมต่อเนื่องรายนี้ จากการตั้งข้อสังเกต แม้ว่าเหยื่อจะถูกฆ่าต่างท้องที่ หลายจังหวัดที่ต่างกัน มีทั้งภาคเหนือ อีสาน และใต้ แต่พบจุดร่วมคืออาชีพของเหยื่อที่คล้ายกันนั้น เป็นหญิงที่ทำงานบริการในสถานบันเทิงและโรงแรมหรือเป็นหญิงบริการโดยตรง

ลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดจะหลอกล่อหญิงบริการให้ยินยอมร่วมประเวณีแล้วฆ่า และมีการชิงทรัพย์ จากลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดนี้ผู้เขียนวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจที่เขาต้องการคือ 1) การร่วมประเวณี 2) ประสงค์ต่อทรัพย์ และ 3) ฆ่าเพื่อปิดปากถ้าขัดขึ้นทำให้เขาไม่พอใจ โดยเลือกหญิงบริการเพราะหลอกล่อง่าย และน่าจะมี “ปม” ในใจติดตัวเขามานานตั้งแต่เมื่อไรผู้เขียนมิอาจทราบได้ พฤติการณ์กระทำผิดของเขาเป็นการสร้างความรุนแรงทางเพศสะเทือนขวัญสังคมโดยการ

ร่วมประเวณี ข่าและชิงทรัพย์ ต่างกรรม ต่างวาระ จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำ “อาชญากรรมต่อเนื่อง” และเป็น “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” ด้วย

อาชญากรรายที่ 2 ก็คือ “ติ่งต่าง หรือหนูย (ไม่มีนามสกุล)” อายุ 36 ปี ที่ตำรวจจับตัวเมื่อปี 2557 เขาได้ก่อคดีอนาจาร ข่มขืนทั้งเด็กหญิงและเด็กชายนับ 10 ราย และฆ่าไป 4 ราย ในช่วงระยะเวลา 7 ปี สร้างความสะเทือนใจต่อสังคมเป็นอย่างมากยิ่งผู้ถูกกระทำเป็น “เด็ก” ก็ยิ่งทำให้สังคมตั้งคำถามถึงเหตุจูงใจของอาชญากรต่อเนื่องรายนี้ ล่าสุดต้องคดีฆ่าข่มขืนกระทำชำเราน้องการ์ตูน อายุ 6 ปีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้นำตัวนายหนูย หรือติ่งต่าง นำดอกไม้ธูปเทียนมาขอขมาพ่อแม่ของน้องการ์ตูน โดยนายหนูยพนมมือกล่าวว่า “ผมสำนึกผิด สิ่งที่ทำไปเพราะความเมา กินเหล้ามากเกินไป ผมขอโอสถกรรม” แต่พ่อผู้ตายได้กล่าวว่า “กูจะให้ภัยก็ต่อเมื่อมึงตายตามลูกกูไป ลูกกูตายแล้วยังต้องมาตามหาชิ้นส่วนลูกกูอีก” ส่วนแม่ของน้องการ์ตูนมองหน้าติ่งต่าง ก่อนจะถามว่า “น้องร้องขอชีวิตมี้ทำไมใจร้ายจัง เธอไม่ตายดีหรือ” นอกจากนี้ติ่งต่างยังรับสารภาพว่าได้ฆ่าข่มขืนเด็กอีกรายที่วัดสีกัน เขตดอนเมือง เมื่อวันที่ 4 ธ.ค.2562 ก่อนมาก่อเหตุ “น้องการ์ตูน” ในคืนวันที่ 6 ธ.ค.2562 ต่อลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดโดยเมื่อเสพของมีนเมาแล้วจะเกิดอารมณ์ทางเพศเขาเลือกหลอกล่อ “เด็กหญิง” หรือ “เด็กชาย” แล้วข่มขืนและฆ่าจำนวนหลายรายในเวลาใกล้เคียงกัน จากลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดนี้ผู้เขียนวิเคราะห์ว่าเขามีเหตุจูงใจที่เขาต้องการคือ 1) การเสพยาเสพติด/ของมีนเมา 2) ความต้องการร่วมประเวณีสูงเมื่อเมาและ 3) ถ้าเด็กคนไหนขัดขืนจะฆ่าเพื่อให้ตนเองสำเร็จความใคร่ โดยเลือกหลอกล่อ “เด็กหญิง” หรือ “เด็กชาย” และน่าจะมี “ปม” ในใจติดตัวเขามาตั้งแต่เมื่อไรผู้เขียนมีอาจทราบได้ พฤติการณ์กระทำผิดของเขาเป็นการสร้างความรุนแรงทางเพศข่มขืนและฆ่า ต่างกรรม ต่างวาระ สะเทือนขวัญต่อสังคมจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำ “อาชญากรรมต่อเนื่อง” และเป็น “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” ด้วย

อาชญากรรายที่ 3 ไชยหีบเหล็ก(หรืออภิชัย อังควิศิษฐ์) ไชยเคยถูกจำคุกและพ้นโทษออกมาในปี 2560 โดยมีประวัติอาชญากรรมหลายครั้งได้แก่ในปี 2551 ต้องคดีเสพยาบ้า จับเพื่อนหญิงชายไว้ และทำร้ายร่างกาย จนได้รับบาดเจ็บสาหัส, ในปี 2553 ต้องคดีกักขังหญิงหนียว, ในปี 2555 ต้องคดีลวงเด็กอายุ 15 มาข่มขืนและกักขังไว้ที่คอนโด คดีครอบครองยาบ้า, ยาไอซ์, ปืน 6 กระบอก, กระสุน 332 นัด, มีด 20 เล่ม, เลื่อยกันกระสุน, เครื่องช็อตไฟฟ้า, เครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์, กุญแจมือ ผู้เขียนขอทำความเข้าใจว่าครอบครัวมีฐานะดีโดยเป็นเจ้าของศูนย์การค้าชื่อดัง ย่านบางแคต่อมาก็กิจการปิดตัวลงเพราะพ่อของนายไชยพัวพันในคดีฆ่าหั่นศพเด็กหญิงอายุ 15 ปีในปี 2562 เมื่อพ่อของนายไชยสู้คดีจนพ้นผิด ก็ถูกยิงจนเสียชีวิต โดยมีแม่ของนายไชยเองที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้จ้างวานฆ่าสามีตัวเองหลังจากการตายของสามี แม่ของไชยได้พาลูกคนเล็กหนีออกนอกประเทศ โดยทิ้งให้ไชยอยู่กับป้าพร้อมทั้งทิ้งทรัพย์สินไว้ให้ให้นายไชยไม่ต้องทำงานอะไร เพราะมีทั้งบ้าน ที่ดิน เงินสดอีกกว่า 3 ล้าน คอนโดมีเนียม และธุรกิจอพาร์ทเมนต์ให้เช่า ที่มีห้องพักเกือบ 100 ห้องคนในระแวกนั้นกลัวนายไชยเป็นอย่างมาก

เพราะชอบชมชู้ชาวบ้านใกล้เคียง “นางสาวเอ” (นามสมมติ) หญิงวัย 19 ปีที่เคยถูกเรียกใช้บริการจาก นายไอซ์แล้วว่า เคยถูกขังไว้ถึง 2 วัน เวลาไม่เมาก็พูดจากสุภาพดี แต่พอเมายาเปลี่ยนเป็นอีกคนไปเลย ทั้งยังเอาปืนไลยิงชาวบ้าน เอาปืนยิงฝ่าเพดานจนเป็นรูเต็มไปหมดและล่าสุดต้นปี 2563 ต้องคดีฆ่า น.ส.ว. รินทร์ธรณ์ หรือ กุกกีก สาวไซด์ไลน์ อายุ 22 ปีเจ้าหน้าที่ตำรวจได้บุกบ้านจับกุมนายอภิชัย(หรือ ไอซ์) พร้อมอาวุธปืนและยาไอซ์ไอซ์สารภาพว่าได้สั่งให้กุกกีกลงไปนอนในหีบเหล็กก่อนจะล็อกไว้จนขาดใจตาย และเรียก นายเฉลิมชล ลูกจ้าง(ซึ่งก่อนนี้ถูกจำคุกเป็นเพื่อนกันในเรือนจำ) ซึ่งมักจะมั่วสุมเสพยาด้วยกัน มาช่วยชุดหลุมฝังศพที่หลังบ้าน และเจ้าหน้าที่ได้ค้นพบศพในหีบเหล็กอีก 3 ศพ ที่จมใต้บ่อน้ำหลังบ้านของเขา สื่อมวลชนจึงได้ตั้งฉายาให้ว่า “ไอซ์ หีบเหล็ก” ตำรวจนายหนึ่งกล่าวว่า (นายอภิชัยหรือ ไอซ์หีบเหล็ก) มีพฤติกรรมทางเพศแบบวิตถาร ชื่นชอบใช้ความรุนแรงการข่มขืนอนอนของตนเอง

ลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดนิยมชอบความรุนแรงโดยเฉพาะมักมีจิตใจแปรปรวนเมื่อเสพยาเสพติดและเมาของมีนเมา และเขาน่าจะมี “ปม” ในใจติดตัวเขามานานจากพฤติกรรมเลียนแบบความรุนแรงจากผู้เป็นพ่อและแม่ เขาเคยถูกจำคุกแล้วได้รับการปล่อยตัวออกมาประกอบกับความมีอิสระที่ใช้ชีวิตตามลำพังมีความโดดเดี่ยว ชอบเสพยาเสพติดเป็นที่พึ่งแล้วมีความต้องการทางเพศโดยเลือกหญิงสาววัยรุ่นรูปร่างหน้าตาดีมาร่วมหลับนอนแต่มีพฤติกรรมรุนแรงทางเพศแบบวิตถาร จากลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดนี้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ว่า มีปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการกระทำผิดของเขา คือ 1) ต้องการเสพยาเสพติด/ของมีนเมา 2) มีความต้องการทางเพศสูงนิยมร่วมประเวณีแบบวิตถารในขณะที่มีนเมา และ 3) ถ้าหญิงคนไหนขัดขืนจะฆ่าให้ตาย โดยเลือกหลอกล่อ “หญิงสาววัยรุ่นรูปร่างหน้าตาดี/หญิงบริการ” และ พฤติการณ์กระทำผิดของเขาเป็นการสร้างความรุนแรงทางเพศสะท้อนขวัญสังคมได้กระทำหลายครั้ง ต่างกรรม ต่างวาระและทารุณ โหดร้ายจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำ “อาชญากรรมต่อเนื่อง” และเป็น “ฆาตกรทางเพศสะท้อนขวัญ” ด้วย

อาชญากรรายที่ 4 เสือโหย (อนุสรณ์ สมบุญ) อายุ 33 ปี เคยถูกจำคุกคดีอาวุธปืน ช่มชืนและอนาจาร ก่อเหตุในพื้นที่ 3 ตำบลประกอบด้วย ตำบลท่าขนอน ตำบลย่านยาว และตำบลน้ำหัก ในพื้นที่อำเภอศิริราชนิคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี สร้างความหวาดกลัวแก่หญิงสาวในพื้นที่เป็นอย่างมากนั้น โดยช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา ถูกจำคุกมาแล้ว 4 – 5 ครั้ง ครั้งละ 9 เดือน – 2 ปี ล่าสุดเพิ่งพ้นโทษมา 2 เดือนกลับออกมาก่อเหตุบุกปล้ำสาวญาติลูกพี่ลูกน้องนามสกุลเดียวกัน ตำรวจตั้งข้อหาพยายามข่มขืนกระทำชำเราบุกรุกเคหะสถานในเวลากลางคืน โดยขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หลังก่อเหตุดังกล่าวแล้วเสือโหยได้หนีออกจากบ้านซึ่งตำรวจตระเวนชายแดนได้ใช้สุนัขดมกลิ่นจากเสื้อผ้าของเสือโหยที่ทิ้งไว้ภายในบ้านของแม่เขามา จนกระทั่งพบร่องรอยหลายจุด และจับกุมตัวได้ในที่สุดซึ่งภายหลังข่าวการจับกุมทำให้ชาวบ้านในพื้นที่รู้สึกโล่งใจและคลายความหวาดกลัวที่เกิดขึ้น

ลักษณะพฤติกรรมของเสือโหยเข้าลักษณะมีพฤติกรรมละเมิดทางเพศคร่ำผู้หญิงแล้วข่มขืน โดยไม่เลือกหน้าถึงแม้จะเป็นญาติตัวเอง โดยเฉพาะหญิงสาวที่ขับรถจักรยานยนต์ไป-มาคนเดียวในยามค่ำ ค่ำ และอยู่บ้านตามลำพัง จากลักษณะพฤติกรรมการกระทำผิดนี้ผู้เขียนวิเคราะห์ว่าเรามีเหตุจูงใจที่เขา ต้องการคือ 1) อาจมีการการเสพของมีนเมาไปด้วย 2) มีอารมณ์ต้องการทางเพศสูง แต่ไม่ปรากฏการทำร้าย ผู้เสียหายถึงชีวิตอาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีหญิงใดที่ถูกบังคับกักขังด้วยเป็นสถานที่เปลี่ยวในเวลาค่ำ ค่ำ หรืออยู่บ้านตามลำพังหรือตัวเสือโหยผู้ก่อเหตุโดยพื้นฐานเองอาจจะไม่ใช่คนที่มิมีจิตใจโหดเหี้ยมปานนั้น แต่ จากพฤติกรรมเขาน่าจะมี “ปม” ในใจติดตัวเขามานานตั้งแต่เมื่อไรผู้เขียนมีอาจทราบได้หรืออาจจะมีปัจจัย แวดล้อมทางสังคมที่หล่อหลอมจนเกิด “ปม” นั้น เขาจึงต้องก่ออาชญากรรมเพื่อแก้ปมดังนั้น พฤติกรรม การกระทำผิดของเขาเป็นการสร้างความรุนแรงทางเพศข่มขืนผู้อื่นที่เขาไม่ยินยอมโดยกระทำมาแล้วหลายครั้ง จำคุกมาแล้ว 4-5 ครั้งจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำ “อาชญากรรมต่อเนื่อง” ตามที่ผู้เขียนได้นิยามไว้ แต่ไม่ถึงกับ เป็น “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” เพราะไม่ปรากฏการทำร้ายผู้เสียหายถึงชีวิต

5.3 บทวิพากษ์อาชญากรรมต่อเนื่องว่าสมควรได้รับโทษประหารชีวิตหรือไม่ อย่างไร

ต่อข้อถามว่า “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญสมควรได้รับโทษประหารชีวิตหรือไม่ อย่างไร” ภายใต้แนวคิด เจตจำนง(Gener will) ของสังคมไทยที่คาดหวังและพึงพิงความยุติธรรมอยู่กับโทษเด็ดขาด ประหารชีวิต เมื่อเกิดการฆาตกรรมต่อชีวิตผู้อื่นโดยทารุณ โหดร้ายกับแนวคิดการลงโทษที่ให้โอกาสแก่ตัว ของหลักการทศพิธราชธรรมใหม่ โดยผู้เขียนได้นำทฤษฎีตราประกอบกับทฤษฎีการเลียนแบบ มาร่วม อธิบายวิเคราะห์ถึงความขัดแย้งตามแนวคิดของสังคมไทยกับแนวคิดการลงโทษตามหลักทศพิธราชธรรม ใหม่ที่สวนทางกันต่อปฏิบัติการโทษที่รัฐควรจะต้องปฏิบัติต่ออาชญากรทั้ง 4 ราย เหล่านี้

ตามทฤษฎีตราและทฤษฎีเลียนแบบ ได้ชี้ให้เห็นว่าสังคมมีส่วนทำให้บุคคลกลายเป็น ผู้กระทำผิดซ้ำ (กระทำผิดอีกหลังจากที่ได้กระทำผิดไปครั้งที่แล้ว) เพราะไม่เปิดโอกาสให้แก่ตัวด้วย ข้อเท็จจริงที่ว่า บางคนต้องคดีฆ่าคนตายด้วยบันดาลโทษะ ถูกเหยื่อถูกเหยียดหยาม จึงปฏิบัติการฆ่าด้วย อารมณ์ชั่ววูบ จึงถูกจำคุกถึงแม้ว่าจะได้รับการแก้ไขฟื้นฟูตามโปรแกรมขณะอยู่ในเรือนจำเมื่อพ้นโทษ ออกมาแล้วสังคมก็ไม่ยอมรับและมีทัศนคติในแง่ลบ จึงเป็นกลไกซ้ำตราให้ก่อการกระทำผิดซ้ำ ประกอบ กับทฤษฎีเลียนแบบ ที่ Gabriel Trade ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการก่อเกิดอาชญากรรมนั้นเกิดจากการ เลียนแบบและเมื่อก่ออาชญากรรมรุนแรงขึ้นจากครั้งแรกที่เป็นเพียงกระทำผิดเล็กน้อยจากการเลียนแบบ พฤติกรรมใหม่ตาม “กฎของการแทรกแทน” (Law of insertion) จึงทำให้เขากระทำผิดร้ายแรงขึ้น กว่าเดิม ทั้ง 2 ทฤษฎีนี้ ผู้เขียนได้นำมาอธิบายเพื่อให้โอกาสแก่ผู้กระทำผิดได้แก้ตัวตามหลักการของ อาชญาวิทยาและทศพิธราชธรรมใหม่

เมื่อพิจารณาพิเคราะห์ต่อพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดของฆาตกรดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น คือ สมคิด พุ่มพวง, ไอซ์ หีบเหล็ก และตึงต่าง ทั้ง ๓ คนนี้ ก่อการกระทำผิด ถึงแม้จะเกิดจากการหล่อ

หลอมของสังคมาบตัวเขา หรือการตีตราและเลียนแบบ อย่างไรก็ตามแล้ว พวกเขาก่อการกระทำผิดโดยมีความต้องการ มีการวางแผน ไม่ได้บันดาลโทษ พวกเขากระทำผิดถูกจำคุกหลายครั้งแล้วยังไม่มีควมสำนึกผิด ออกจากเรือนจำยังมากระทำผิดซ้ำและยังเป็นการกระทำผิดต่อชีวิตผู้อื่นด้วยความรุนแรงทางเพศเป็นที่ซ้ำซาก พวกเขาทั้ง 3 คน จึงเป็นผู้ก่อ “อาชญากรรมต่อเนื่อง” ที่เป็น “อาชญากรโดยอาชีพ” และเป็น “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” ที่ไม่ควรให้อภัยตามหลักการให้โอกาสของทฤษฎีตีตราที่ควรจะเป็นการให้โอกาสต่อผู้กระทำผิดครั้งแรกหรือกระทำผิดเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ ผู้ที่ไปพรากชีวิตผู้อื่นอย่างทารุณโหดร้าย เยี่ยง 3 คนนี้ ดังนั้น จึงควรปฏิบัติการประหารชีวิต “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” ทั้ง 3 รายนี้ ตามเจตจำนงของสังคมไทย เพื่อเป็นการตัดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำอย่างเด็ดขาด เพราะเป็นการจัดการกับตัวการผู้กระทำออกไปจากสังคมอย่างถาวรตามวัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิต ด้วยสังคมไทยยังเห็นว่าโทษจำคุกก็ไม่ได้สร้างความยุติธรรมต่อเหยื่อ เพราะถูกจำคุกไม่นานสังคมไม่ทันลืมก็ได้รับการปล่อยตัวตั้งฆาตกรทั้ง 3 รายนี้

ส่วนในรายของเสื่อโฮย (หรืออนุสรณ์ สมบุญ) จากข้อมูลที่ทราบเคยถูกจำคุก 4 – 5 ครั้ง ในคดีอาวุธปืน ช่มชืนและอนาจาร จำคุกแต่ละครั้ง 9 เดือน – 2 ปี มีพฤติกรรมละเมิดทางเพศ ชู้ตคร่าผู้หญิงแล้วช่มชืน เขาก่อคดีทางเพศหลายครั้งซ้ำซาก มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงเพื่อการช่มชืนหญิงสาว โดยมีการวางแผนการกระทำผิดหลายครั้ง แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีการฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตาย จึงเป็นผู้ก่อ “อาชญากรรมต่อเนื่อง” จนมีลักษณะเป็น “อาชญากรโดยอาชีพ” แต่ไม่เป็น “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” ดังนั้น เสื่อโฮย(หรืออนุสรณ์ สมบุญ) จึงควรได้รับโอกาสแก้ตัวตามแนวคิดการลงโทษในหลักอาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยาสมัยใหม่ ตามทฤษฎีตีตราประกอบกับทฤษฎีการเลียนแบบที่เกิดจากปัจจัยสิ่งเร้าทางสังคมหล่อหลอมให้กระทำผิด ที่ยังให้โอกาสเขาได้รับการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤติกรรมเสีย โดยให้มีการแก้ไข “ปม” ที่อาจมีการฝังรากลึกมานาน

6. สรุป

การที่สังคมไทยยังเห็นว่าโทษจำคุกในปัจจุบันก็ยังไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่น ไม่ยุติธรรมเพียงพอซึ่งเป็นมิติที่ผู้เขียนได้นำมาเป็นประเด็นในการเขียนบทความในครั้งนี้นี้ ดังนั้น หลักการแก้ไขฟื้นฟู และการพัฒนาพฤติกรรมเสียฆาตกรกลุ่ม “ฆาตกรทางเพศสะเทือนขวัญ” จึงไม่ควรได้รับโอกาสตามหลักการลงโทษของอาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยาสมัยใหม่ และผลจากการวิจัยในเรื่องดังกล่าวยังเสนอเงื่อนไขให้อีกว่าจะไม่ปฏิบัติการประหารชีวิตฆาตกรทั้ง 3 ราย ดังกล่าวก็ได้ แต่ต้องจำคุกตลอดชีวิตจริงๆ หรือจำคุกให้นานที่สุดโดยไม่มีการลดหย่อนผ่อนโทษ จนเขาหมดศักยภาพที่จะออกมาทำอาชญากรรมได้อีกเพราะเห็นว่าพวกเขาเป็นอาชญากรโดยอาชีพที่แก้ไขไม่ได้แล้วและมีพฤติกรรมโหดร้าย ทารุณเกินกว่าจะให้อภัยให้โอกาส อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนขอแสดงความเห็นในท้ายที่สุดว่า สังคมไทยมักจะตำหนิติเตียนแต่ผู้ก่อการ

กระทำผิด โดยลืมมองถึงปัจจัยแห่งการกระทำผิด ส่งผลให้ลงโทษ(จำคุกหรือประหารชีวิต)แล้วก็จบ ควรจะมีการศึกษาให้ลุ่มลึกและตระหนักที่จะตรวจสอบบุคคลใกล้ตัวในสังคมเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องรีบแก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมของเขาย่าให้เกิด “ปม” ฝังรากลึกในใจ ดังนั้น ต้องมีการศึกษาถึงพฤติกรรมแห่งการก่ออาชญากรรมให้ลุ่มลึกเพื่อการป้องกันการก่ออาชญากรรมร้ายแรงซ้ำต่อสังคมในอนาคตตามแนวทางของผลจากการวิจัย “การเมืองเรื่องโทษประหารชีวิต” และขอเสนอความเห็นเพิ่มเติมต่อปัจจัย สิ่งเร้าทางสังคมที่มีอิทธิพลและน่าจะมีส่วนส่งเสริมให้เกิดการก่ออาชญากรรมต่อเนื่องและสะท้อนขวัญทางเพศก็คือ ยาเสพติดของมีนเมาที่มีอยู่ทั่วไปและสื่อลามกอนาจารที่ไร้การควบคุมในสังคม

7. บรรณานุกรม

- กองพัฒนาพตตินิสัย. (2554). **อาชญากรรมกับทฤษฎีการประทัตตรา**. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2563. จาก http://br.correct.go.th/br_wp/?p=24
- ณัฐรัฐวัฒน สุทธิโยธิน. (2553). **ทฤษฎีอาชญาวิทยา**. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2560. จาก <http://law.stou.ac.th/dynfiles/Ex.41716-5.pdf>
- เต นิยมหลวง. (2562). **การเมืองว่าด้วยเรื่องประหารชีวิต**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2559). **คุกตลอดชีวิต ‘หนุ่ย-ติ่งต่าง’ ฆาตกรต่อเนื่อง คดีฆ่าเรา-ฆ่า ด.ญ.4 ขวบที่เลย**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563. จาก <https://www.thairath.co.th/content/568296>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2563). **สรุปภาคต่อ “ไอซ์หีบเหล็ก” ฆ่าปีละศพ โป๊ะแตกเพราะไม้ เช่นไหว้ ทำทนายจากในคุก**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563. จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/bangkok/1758585>
- นัทธี จิตสว่าง. (2542). **หลักทัณฑ์วิทยา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.
- โพสต์ทูเดย์. (2563). **“เสือไทย” ถูกจับแล้ว เผยฉายาได้มาวัยเด็ก ชอบขโมย**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563. จาก <https://www.posttoday.com/social/local/613142>
- TNN online. (2562). **ย้อนรอย 'สมคิด พุ่มพวง' ฆาตกรต่อเนื่อง จากปี 48-62**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563. จาก <https://www.tnnthailand.com/content/24107>
- Jean Gabriel Tarde, 1954 1843-1904. **Pioneers in Criminology**. *Journal of Criminal Law & Criminology*. 45(1). 3-11.